

LBRIS | We know
books

Hannah, Ianis și PACHETEȚEL

Ilustrații de Stéffie Becker

Traducere din limba germană
de Teodora Tănase

Booklet
fiction

2024

We know books

LIBRIS

Acel ceva ciudat fu cât pe-aci să o lovească pe Hannah peste urechi. Zbură în aer pe deasupra ei și ateriză cu un pleosc în râul Murk, stropindu-i pe Ianis și pe Hannah.

— Sfinte Sisoe! a exclamat Hannah, ștergându-și fața cu lăbuțele.

Curioasă din fire, s-a apropiat de râu ținându-l.

— Ce-a fost asta?

În mijlocul stufului plutea o cutie. Era legată cu o sfoară. Pe partea de sus a cutiei erau multe autocolante colorate și timbrate și dintr-o parte ieșea ceva ce semăna cu un... cioc de rață.

— Unde sunt? a chițait o voce. Hei, mă aude cineva?

Hannah și Ianis au făcut schimb de priviri confuze. Oare doar li s-a părut sau pachetul ciudat cu cioc tocmai a vorbit?

S-a auzit iar o voce. Și, de data asta, Hannah și Ianis au văzut foarte clar cum ciocul se mișcă.

— Hei! Unde am aterizat? E întuneric beznă aici. Nu văd nimic. Mă poate despacheta cineva, vă rog?

— Un pachetel vorbitor, a spus Ianis mirat.

— Nici vorbă, a răspuns Hannah. E ceva înăuntru. Ai auzit doar: ne-a rugat să-l despachetăm!

Hannah ardea de nerăbdare să afle cine vorbise.

LIBRIS

We know
books

— Și dacă acel ceva e periculos? a întrebat Ianis precaut. Ar putea fi un monstru care vrea să ne mănânce.

— Hm, a făcut Hannah. Nu cred c-o să se dea în vânt după acele tale.

Ianis a tras aer adânc în piept. Cum de era Hannah mereu așa de curajoasă? Mai ales când se presupune că iepurilor le e frică și de umbra lor. Hannah era departe de a fi un iepure fricos! Era diferită.

La fel ca Ianis, singurul arici care nu mânca alte animale. Pentru ceilalți locuitori ai pădurii, acesta 'era mereu un motiv de mirare, însă Ianis nu se lăsa intimidat.

— Și-acum ce facem? a întrebat Hannah. Mă ajuți?
Sau mă lași să despachetez singură pachetul?

— Te ajut, bineînțeles, a răspuns Ianis.

Și ca să demonstreze că vorbește serios, a intrat cu picioarele în râu. Dar vai! Deși apa îi ajungea deja până la genunchi, pachetul era încă prea departe. Nu ajungea la el.

— Avem nevoie de un băț lung, a spus Hannah. Poate reușim să tragem pachetul spre noi, la mal.

